

РЕШЕНИЕ

№ 20299

гр. София, 17.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5356** по описа за **2024** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН. С Решение № 1493/27.03.2024г., постановено по н.а.х. дело № 1540/2024г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 104-ти състав е потвърдил наказателно постановление /НП/ № №710368-F700095/10.08.2023 г. на директора на офис "М." в ТД на НАП С., с което на „Алегро - В" ЕООД е наложено следното административно наказание: имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване във вр. с чл. 4, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба Н-13/17.12.2019г. за съдържанието, сроковете, начините и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите за осигурените при тях лица, както и за самоосигуряващите се лица.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, е обжалвано от представляващият „Алегро - В" ЕООД по съображения за допуснати нарушения на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила – основания за касационно оспорване по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. По същество се сочи, че АУАН е съставен след изтичане на сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Моли за отмяна на съдебното решение и наказателното постановление.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът се представлява от адв. К., която поддържа касационната жалба на заявените основания.

Ответникът по касационната жалба – Директор на офис М. при ТД на НАП – С. за съдебно заседание не се явява и не изпраща представител. В писмено становище по делото моли за отхвърляне на касационната жалба и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл. 348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл. 218, ал.2 от АПК, вр. чл. 348 и чл. 354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че на 20.03.2023г. при извършване на проверка било установено, че „Алегро - В" ЕООД не е подало в срок декларация образец 1, приложение 1, за месец май 2022г. Срокът за подаване на декларация образец 1 за месец май 2022г. е бил до 27 юни 2022 г. Декларацията била подадена на 25.01.2023г. за установеното нарушение бил съставен АУАН по който последствие е издадено оспореното наказателно постановление.

За да отхвърли жалбата СРС е приел, че фактите от значение за съставомерността на нарушението се установяват безспорно от доказателствата по делото. В рамките на административнонаказателното производство не били допуснати съществени процесуални нарушения, спазени били правилата гарантиращи правото на защита на жалбоподателя. АУАН е бил съставен съобразно разпоредбите на ЗАНН. Мо материалният закон СРС е посочил, че се касае за нарушение на чл.4, ал.1, т.1, б.“а“ от Наредба №Н-13/17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодатели, осигурители за осигурените от тях лица, както и от самоосигуряващите се лица вр. чл.5, ал.4, т.1 от Кодекса за социално осигуряване. Нарушението е за формално, а не за резултатно-увреждащо деяние, поради което простото извършване е достатъчно, за да породи отговорност за това нарушение. Деянието съставлява типично нарушение и не може да се квалифицира като маловажен случай.

При горните съображения СРС е отхвърлил жалбата на „Алегро - В" ЕООД.

Настоящият касационен състав намира, че атакуваното първоинстанционно решение следва да бъде оставено в сила, доколкото същото е валидно, допустимо и съответно на материалния закон.

Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. Касационният контрол за правилност на решението, осъществяван от административния съд, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, за които следи служебно, в която насока АССГ не констатира допуснати нарушения. СРС не е допуснал съществено процесуално нарушение-чл.348, ал.1, т.2 от НПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствата по делото или ограничаващо правото на защита на касатора в настоящото производство. Необосноваността не е касационно основание /арг. от чл.348, ал.1 от НПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН/, тъй като касационната инстанция не е оторизирана да контролира

спазването на правилата на формалната логика в оценъчната дейност на въззивния съд по отношение на наличната доказателствена маса. АС-София град не може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване. Касационният съд може да контролира само начина на формирането, но не и съдържанието на вътрешното съдийско убеждение, поради което и не може да прави своя преценка на събраните доказателства и да изгражда въз основа на нея фактически изводи, след като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствата, които биха обусловили връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС. В случая, въззивната инстанция, като съд по фактите и по правото, е събрала необходимите за изясняване на делото доказателства и не е допуснала процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН или процесуално нарушение. Фактическите констатации са направени след анализ на събраните по делото доказателства-свидетелските показания, събрани в хода на съдебното следствие и съдържащите се в преписката писмени доказателства, приобщени към делото по реда на чл.283 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН. Вътрешното си убеждение съдът е формирал без логически противоречия и без да изкривява техния истински смисъл и значение. Наличната доказателствена маса, е била достатъчна за изграждането на несъмнени и категорични изводи за допуснатото административно нарушение. В решението е даден отговор на всички поставени въпроси, включително и относно характера на нарушението и неговите обективни и субективни признаци.

Основната и единствена касационна претенция се свежда до сроковете по чл. 34 от ЗАНН за образуване на административнонаказателно производство.

В случая става въпрос за формално нарушение – неподаване на дължима по закон декларация. От данните по административната преписка се установява, че такава е следвало да бъде подадена до 27.06.2022г. – декларация обр. 1 за м. май 2022г. Такава е била подадена едва на 25.01.2023г. и приета с протокол № 22000233154357/25.01.2023г.

Именно 25.01.2023г. е и датата на откриване на нарушението. Следователно АУАН № F700095, съставен на 20.03.2023г., влиза в срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. От друга страна нарушението е извършено на 28.06.2022г. – денят следващ крайния срок за подаване на декларацията, т.е. момента на изпадане в забава. Следователно, съставеният АУАН попада и в хипотезата на едногодишния срок от извършване на нарушението по см. на чл. 34 от ЗАНН.

Предвид изложеното настоящият касационен състав намира Решение № 1493/27.03.2024г., постановено по н.а.х. дело № 1540/2024г. по описа на Софийски районен съд за правилно и законосъобразно, а подадената срещу него жалба е неоснователна.

При този изход на спора в тежест на „Алегро - В" ЕООД следва да бъдат възложени разноските по делото, а именно юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева по чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл. 63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1493/27.03.2024г., постановено по н.а.х. дело №

1540/2024г. по описа на Софийски районен съд
ОСЪЖДА „Алегро - В" ЕООД, ЕИК[ЕИК] от [населено място] да заплати на ТД на
НАП сумата от 80.00 /осемдесет/ лева вознаграждение за юрисконсулт за
касационната съдебна инстанция
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: